

Як живеш, стрільська громадо?

Літо – гаряча пора. Хоч би куди завітали з робочим візитом, у кожному селі кипить робота. Не виняток і Стрільськ. Тут без діла сидить хіба що ледачий. З весни селяни трудяться в поті чала. То городи садили-обробляли, потім ледь не всім селом збирали чорницю. Й досі одні біжать до лісу, інші в поле, бо жнива. Хтось кінями, а деякі – велосипедами. Побільшало, здається й легковиків. Їздять селом стрільчуки і на міні тракторцях, у народі названих «китайцями». «Село розвивається», - подумала про себе. Сільський голова Віктор Сергійчук підтвердив мої міркування, а ще поділився здобутками та планами громади. Поспілкувалися з талановитими жителями. Одно слово, Стрільську е ще показати і про що розповісти.

На всю Україну один лише Стрільськ

Це мальовниче село розкинулося на березі Горині. На мапі України воно лише краплиночка, хоча від дня першої писемної згадки минуло майже 438 років. Отож заснували населений пункт у 1578 році та назвали Стрелецьк (Стрельсько) Дубровицької волості Пінського повіту. Кажуть, що це був маєток княгині Марії Курдської, уродженки Гольшанської. За однією з версій, село заснували стрільці — озброєні люди-мисливці, які поселилися на пагорбі Грінці серед непрохідних боліт. А ще назву Стрільська пов'язують із поняттям «стріла» — гострокінцевий берег, піщаний намив у річці. Адже тут протікали ріки Міленька, Перейма, Стара річка (Старина), які впадали в Случ. До всього, в Україні іншого Стрільська не існує, тобто назва — єдина, чим і унікальна.

Отож, територія сучасного села заселена ще з давніх-давен. Селяни тут, як і в інших населених пунктах краю, займалися землеробством, тваринництвом, ходили на полювання та риболовлю, а вечорами ткали полотно, шили, вишивали та співали українських пісень. У Стрільську й нині живуть працьовиті й творчі люди, які бережуть і популяризують національні традиції, добрі справи.

За роботу – гуртом

Очільник громади, розповідаючи про село, згадав, як цієї весни люди згуртувалися, щоб поставити понтонний міст через річку Случ. Транспорт надали приватні підприємці Сергій Никончук й Олександр Щевич. Інші власними інструментами допомагали встановлювати переправу. Міст дуже потрібний у селі, адже ним добираються на поле, до лісу. Активно долучаються стрільчуки й до будівництва храму. Настоятель Свято-Покровської церкви Олег Гаврильчик, який на приході у Стрільську вже 16 років, розповів, що перший камінь на святиню заклали в 1995 році, будують його переважно за кошти парафіян і жителів села. Посильну фінансову допомогу надавала благодійниця з Америки, яку лагідно називають «тьотя Марія». На жаль, нині покійна. У храмі вже виконали всі внутрішні роботи: встановили іконостас, розписали. Залишилося впорядкувати фасад і збудувати паркан. Церковним хором, який співає дуже красиво, керує матушка Надія — дружина настоятеля святині. Сам же священник дбає і про підрастаюче покоління - викладає у школі релігієзнавство.

У Стрільську люблять спорт

Сільський голова захоплюється шахами. У його кабінеті побачила ексклюзивну металеву шахову дошку, яку разом із Леонідом Сергійчуком й учнями місцевої одинадцятирічки привели в належний стан і нині використовують для гри. А також відзнаку за участь і III місце у змаганнях із шахів в обласній Спартакіаді серед депутатів 2016 року. Очільник громади працює над відродженням спорту й у селі. І жителі його

підтримують. Весною проводили змагання між працівниками Люхчанської, Любиковицької, Стрільської сільських рад. Також Віктор Іванович придбав 10 комплектів шахів і шашок, щоб долучалися до гри діти і молодь. Планують започаткувати роботу гуртка. До речі, діучою чемпіонкою з шашок у районі є жителька Стрільська Тетяна Власюк.

Завітали також у сім'ю Оксани та Захара Калюшиків, які виховують 5 діток. Усі дуже активні, гарно навчаються та постійно беруть участь у спортивних заходах. Скажімо Леся й альона неодноразово ставали переможцями та призерами районних й обласних змагань із волейболу й шашок, фут залу.

Не могли оминати господу приватного підприємця Володимира Галушка, який облаштував біля свого торгового закладу сучасний волейбольний майданчик, де жителі села проводять вільний час. А на свято Петра й Павла там організували турнір із волейболу. Іноді встановлює поруч і телевізор.

Якось сільські любителі футболу разом дивилися навіть чемпіонат Європи. У планах креативного підприємця - придбати також тенісний стіл.

Як бачимо, спорт у Стрільську дуже люблять. Очільник громади також розповів, що місцеві депутати Олег Зіневич і Володимир Сергійчук захищали честь району в області у змаганнях із волейболу і зайняли I місце. Є в Стрільську і футбольна команда - неодноразовий чемпіон і володар Кубка району. Тренує її Павло Шкодіч. Активно підтримує розвиток спорту Василь Климчук.

III - сміттю та самогоноварінню

Колосальну роботу в селі провели з ліквідації стихійних сміттєзвалищ у лісовій місцевості, при дорогах. Утворювались вони роками «стараннями» байдужих мешканців, які викидали побутові відходи будь-де, тільки щоб у дворі не було. Отож сільський голова залучав громадськість і разом із людьми впорядковували несанкціоновані смітники. Також за підтримки громади, директора ДП «Сарненський лісгосп» Сергія Белелі, приватного підприємця Сергія Никончука благоустроїли сільське кладовище. Оскільки на ньому вже майже не залишилося місця для поховань, зняли огорожі та встановили загальний паркан, вивезли сміття. Неподалік від центру села викорчували чагарники акації. Долучалися до робіт і працівники соціальних служб.

Однією з проблем, що є на території ради, залишається самогоноваріння. Від зеленого змія потерпає далеко не одна сім'я. Низькі штрафи за збут сурогату не лякають тих, хто займається цією справою щодня. А біда людям від цього дуже велика. Тому на сході села мешканці Стрільська запропонували звернутися до законотворців із пропозицією встановити штраф за збут самогону в сумі 5 тис. грн. Люди ледь не щодня скаржаться на осіб, які здійснюють ці правопорушення, однак бояться офіційно звернутися в правоохоронні органи зі скаргою. Мотивують тим, що живуть в одному селі. А подекуди й остерігаються тих, хто займається виготовленням сурогату. Проблему озвучували і перед нардепом Сергієм Євтушком. Слуга народу обіцяв допомогти. До речі, Сергій Миколайович здійснював на території ради виїзний прийом громадян, тож люди піднімали й інші актуальні проблеми.

Сільська амбулаторія потребує оснащення

Амбулаторії загальної практики сімейної медицини — це майбутнє медицини на селі. Бо сьогодні тут люди можуть отримати первинну допомогу та зробити початкове обстеження. Адже, щоб здати основні аналізи, людина не повинна їхати за 20-30 км у райцентр. Тому одне 4 основних завдань влади, вважаю, - покращання матеріально-технічної бази й умов роботи лікарів, щоб надання медпослуг було на високому рівні. Завідуюча амбулаторією в Стрільську Наталія Білотіл констатувала, що їх заклад

потребує оснащення. Цього року, в переддень професійного свята медичних працівників, сільський голова подарував закладу комп'ютер. Також забезпечив частково перев'язочними матеріалами, медичними інструментами. Є тут сучасний кардіограф, фізкабінет, УВЧ, інгалятор, зокрема й один із найсучасніших -«Юлай- зер», діє денний стаціонар на 5 ліжок. Та все одно є потреба в іншому медобладнанні. До речі, це єдина дільниця в районі, де немає відмовників від щеплень. І в цьому, беззаперечно, заслуга завідуючої та підлеглих їй медиків. Послуги стоматолога надає Оксана Гаврильчик. Ми ж поцікавились у мешканців села, чи задоволені амбулаторією, медпрацівниками? Тетяна Шевня найбільше рада, що є денний стаціонар, відзначила роботу медсестер, зауваживши, що дуже чуйні, мають хороші професійні навички. Петро Зелінський зауважив на оперативності медичних працівників. На будь-який виклик завжди приїздять вчасно. Також дуже задоволений послугами стоматолога. Одно слово, працюють стрільські медики на совість.

Бережіть традиції, обряди...

Завідуюча Будинком культури Леся Сафарян розповіла, що при закладі вже понад 40 років діє народний аматорський вокальний ансамбль «Калина». Народна пісня, як кажуть старші люди, допомагає в тяжкі хвилини життя, дарує радість і задоволення для душі. Цей колектив створили ще в 1971 році на базі Будинку культури. Репертуар побудований на пісенних традиціях сіл. І донині гурт є учасником сільських свят, кон цертів, творчих звітів художньої самодіяльності, неодноразово виступав на районній, обласній сценах, брав участь у програмах обмінних концертів у сусідніх селах району. За роки діяльності його учасники провели велику роботу з опису самобутніх дійств, поповнення репертуару новими творами. Звання народного колективу присвоїли у 1991 році.

Діють також 6 гуртків художньої самодіяльності. Постійно проходять культмасові заходи. Організовували й до Івана Купала, готують і до Спасу. Сам заклад потребує капітального ремонту, бо постійно проводять лише поточні. Музичною апаратурою забезпечений, необхідно придбати лише переносний мікрофон. За платні послуги, зокрема відвідування дискотек, у місяць отримують до 1000 грн.

Публічно-шкільна бібліотека, яку очолює Олена Гомонець, обслуговує 752 читача, книжковий фонд налічує 8500 примірників. У книгарні затишно й комфортно, є місця для любителів читання. Належно облаштували стенд пам'яті громадян, які загинули за Україну впродовж останніх років. Називається він «За честь, за долю, за українську волю». До речі, зі Стрільська мобілізували понад 20 чоловік. 23-річний Віктор Сергійчук захищав Донецький аеропорт, має орден «За мужність» III ступеня.

Завідуюча бібліотекою зазначила, що книгозбірня потребує комп'ютеризації. І, звичайно, пишається своїми читачами. Микола Круглик, 1941 р.н., перечитав уже майже всі книжки, що є в закладі. Часто навідується в книгарню й Алла Коляда. Періодичні видання, а найбільше «Сарненські новини», любить переглядати Парасковія Симончук. Також бібліотекарі обслуговують читачів-інвалідів удома.

Робить чучела тварин і птахів

Таксидерміст. Відомо, що таких спеціалістів на Сарненщині є декілька. І один із них живе в Стрільську. Іван Симончук досконало володіє мистецтвом виготовлення чучел ссавців і птахів. Витвори його рук є в різних куточках України та світу. Присвятити себе такій рідкісній професії хлопця спонукали батьки. Тато Іван Миколайович за фахом електрик, сіле й понині зятятий мисливець. Він і подав сину ідею збирати трофеї. Вчився на птахах, та шедеври виходили не одразу. Адже потрібно знати всі нюанси таксидермії. Скажімо, щоб трофей був свіжим, правильно і в потрібний період добутий. Тоді й подумати не міг, що це захоплення стане його професією. А в цьому

найбільша заслуга мами, яка постійно підтримувала сина. Правильніше сказати, наполягала, щоб розвивався саме в цьому напрямку. За професією Іван Іванович економіст-кібернетик, навчався 5 років в Рівненському державному економіко-гуманітарному університеті. Та вже 4 роки працює таксидермістом у столиці на фірмі «Трофейний дім». Виробів і замовників у хлопця вистачає. Робота ця вимагає немалих зусиль. Готовому чучелу маленької пташки передують декілька етапів делікатної, надзвичайно акуратної і кропіткої праці. А що вже казати про тварин?!

Та хлопець любить свою роботу. Замовлення отримує від мисливців і колекціонерів чучел. Варто згадати також, що мама майстра Жанна Миколаївна - квітникарка. Тож садиба Симончуків вражає не лише чучелами, а з ранньої весни й до пізньої осені - ірисами, трояндами, фіалками...

Ольга ЛОТОЦЬКА.